

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. Quinam habent potestatem admittendi renuntiationes beneficiorum
puras, seu simplices, aut conditionales?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

prærogativam honoris, majore etiam auctoritate pollut, nuntiis tamen A-postolicis, sive legatis missis, hæc resi-gnationum recipiendatum potestas non competit, nisi speciali privilegio illis commissa sit. Possunt tamen etiam locorum ordinarii eorum beneficiorum in sua diecesi existentium resignationes re-cipere, quæ sunt illorum jurisdictioni subiecta, nisi speciale quid sit, circa majora aliqua beneficia statutum: quam potestate tamen, nec Archiepiscopus, extra casum visitationis, in toto suo Archiepiscopatu habet, cum extra casum visitationis, & appellations nullam ha-beat in suorum suffraganeorum Diœce-sibus; nec Vicarius Generalis, nisi spe-cialiter hæc etiam potestas illi commissa sit; nec Capitulum Cathedrale, vivente Episcopo, respectu totius Diœcesis, sed tantum vacante sede, cum in hoc easu Episcopaloris jurisdictione ad illud de-volvatur.

§. IV.

Quinam habent potestatem admit-tendi renuntiations beneficiorum puras, seu simplices, aut conditionales?

SImplex seu pura beneficiorum re-nuntiationem etiam coram ordinariis locorum fieri potest, aut aliis, qui jus re-signationes admittendi præscriperant, nisi qualitas beneficii aliud jubeat; non autem, quæ in favorem certæ personæ fiant, quæ tantum fieri possunt, in mani-bus Papæ, prout stylus & usus curiæ, ac recepta consuetudo docet, ad aver-tendum scil. omne periculum, quod in tali conditionali resignatione facilè in-

tervenire potest, & ut ne beneficium nondum vacans alteri conferatur, quod nemo facere potest, nisi solus Summus Pontifex; & quamvis resignans velle possit, ut certæ eidam persona beneficium hoc à se resignatum conferatur, aut renuntiationi suæ certum modum addere possit, obligare tamen non po-test eum, qui talem resignationem ad-mittit, ut hoc facere teneatur, cum fa-cia coram ordinario resignatio simplex & pura sit, nullam admittens clausu-lam conditionis aut modi obligantis ad conferendum tale beneficium certæ per-sonæ. Putant quidem aliqui factam re-signationem, cum tali clausula obligan-te, ab Episcopo admitti posse, ita ta-men, ut clausula talis rejiciatur & pro non adjecta habeatur; rectius tamen putant alii, quod neque hoc fieri possit, cum actus sub conditione aliqua factus, non possit secundum patrem aliquam admit-ti, & secundum aliam partem non ad-mitti, quod fieri in tali casu, sed debet vel totus admitti, vel totus rejici, ut ne, si dividatur, immutatus videatur. *L. Au-relius §. idem quaritur FF. de libertate legata.*

Simili modo resignatio conditionalis beneficij, cum reservatione certæ pen-sionis, sive hæc in pecunia, sive fructi-bus danda sit, aut cum reservatione in-gressus, accessus, aut regresus fieri non po-test, coram ordinario, sed tantum coram summo Pontifice, qui solus ex plenissima sua circa beneficia potestate pensionem beneficio imponere, & re-gressum, accessum, aut ingressum con-cedere potest, cui plenitudini non præ-judicat Trident. regressus tales, aut ac-cessus,

N 3

cessus, prohibens sess. 25. c. 7. de reformat.

SECTIO VI.

*De modo, quo fieri debet,
vel potest renuntiatio bene-
ficiorum.*

§. I.

*Quae requirantur ad legitimam
renuntiationem beneficij faciendam?*

1. R equiritur, ut renuntiatio talis sit spontanea, & libera, non vi aut gravi metu extorta, aut dolo obtenta, quæ vel ipso jure irrita est (in casu scil. absolutæ violentiæ illatæ), vel per sententiam Judicis rescindenda est (in casu scil. quo gravi metu, aut dolo extorta est) prout sumnitur ex c. super hoc s. b. t. & exc. accepta 3. de restit. spoliat.
2. Debet esse pura, nullâ scil. interveniente Simoniâ c. cum pridem 4. & c. ult. de paet. c. ex parte 12. juncta Glos. V. omnino de offi. Jud. deleg. ita ut ipso jure irrita sit, si Simonia intervenierit, ut constat ex extravag. 2. §. per electiones de Simonia, inter communes, etiam si juramento firmata sit. 3. Si beneficium patronatum resignetur, aut quod ad alterius collationem pertineat, requiritur hujus consensus, non quidem quod ordinarium, qui putat ob utilitatem, aut necessitatem Ecclesie, renuntiationem hanc admittendam, urgere possit, ut non admittat, sed ut ab illis approbetur, quos talis renuntiatio tangit: & hinc putant aliqui sufficere, etiam si post admissam resignationem hæc illis significetur, ut non int alium sibi presentandum,

vel alii beneficium tale conferendum. 4. Ut fiat specificè, & expressis verbis, si sit expressa renuntiatio (cum in dubio nemo placendum sit beneficia resignare, magnis expensis & laboribus fortassis quæsita, & unde sustentari debet) & quidem juxta stylum, tam in quam extra Romanam curiam fieri debet in scriptis (quamvis necessariò, & de jure communī hoc non requiratur) ad meliorem scil. renuntiationis probacionem, supplicando illi, cuius est admittere resignationem, ut hanc admittere velit, ob causas in talibet supplici expressas. 5. Denique requiritur, ut praestiter consensus à resignante, vel personaliter per ipsum resignantem, vel per Procuratores eorum in Cancelleria vel Camera Apostolica, si renuntiatio coram Papa fiat, ut certior notitia habeatur de voluntate resignantis.

§. II.

*De renuntiationibus quibusdam
beneficiorum in specie, an sint Simo-
niaca, necne?*

C ertum est, quod Simoniam contra ius naturale, & divinum committat, qui beneficium suum resignat pro pecunia, aut alia temporalia, ex pacto vicissim accepta, prout sumitur ex c. cum pridem 4. de paet. cum sit clara venditio rei spiritualis pro temporali: quod si verò res spiritualis pro resignatione beneficij ex pacto accipiatur, non quidem juris divini Simonia committitur, sed juris positivi Ecclesiastici, hujusmodi paetiones omnes, tanquam Simoniacas, prohibent c. ult. de paet.: neque tamen Simoniaca resignatione est, in favorem alterius